

A NOMALIE BIJ NAKWEEK VAN EUNECTUS NOTAEUS

Cees C. Hendriks,
Bunzinhof 24, 2623 EK Delft.
Fax: 015-2782979.

INLEIDING

Sinds 1985 houd ik enkele exemplaren van de gele anaconda (*Eunectes notaeus*). Reeds in de jaren 70 had ik hiertoe pogingen gedaan, zowel

met *Eunectes notaeus* als met *Eunectes murinus*, de gewone anaconda. Deze pogingen met wildvang-exemplaren liepen uit op een mislukking: de dieren weigerden namelijk zonder uitzondering alle voedsel. Toen ik dan ook via diergaarde Blijdorp te Rotterdam enige nakweekdieren kon kopen, aarzelde ik geen moment.

GEDRAG

De dieren waren agressief, maar aten tenminste. De agressiviteit verminderde overigens vrij snel. Je kon ze niet echt aanraken, maar wel behoedzaam op enkele centimeters afstand benaderen. De dieren groeiden langzaam maar gestaag. Eenmaal volwassen, na ongeveer vijf à zes jaar, werden ze steeds rustiger en gemakkelijker. Ze aten werkelijk alles: dode ratten, cavia's, konijnen, kippen en duiven.

Ik houd de dieren vrij koel: overdag ongeveer 28°C en 's nachts 22°C. In het terrarium staat een grote plastic krat met water, waarin de dieren regelmatig enige dagen achter elkaar doorbrengen, ofschoon ze toch minder aquatisch zijn dan ik altijd gedacht had.

In december 1993 werd er druk gepaard, dagelijks en wekelang. In augustus resulteerde dit in een eerste worp van negen levende jongen, één dood jong en drie onbevuchte eieren. Het vrouwtje was toen ongeveer 2,5 meter lang. De lange dracht kostte haar flink wat lichaamsgewicht en dus

Eunectes notaeus. Foto: Walter Getreuer

omvang. De dag na de bevalling at ze alweer als een dijk, logisch na bijna acht maanden vasten! De jongen waren prachtig en gedroegen zich wat minder agressief dan de ouders waren na hun geboorte.

AFWIJKENDE JONGEN

Van de negen jongen waren er zes volkomen identiek aan de ouders, zij het uiteraard wat feller van kleur. Drie van de jongen waren echter volkomen

anders om te zien. Deze dieren waren okergeel, met ronde, zwarte, enkele vlekken; eigenlijk leken ze meer op de gewone anaconda (*Eunectes murinus*). Naarmate ze ouder werden, werden ze steeds meer olijfgroen en leken ze dan ook steeds meer op de grote groene anaconda.

De vraag voor mij was natuurlijk: zijn dit nu hybride dieren of betreft het een geval van retrogressieve mutatie? Blijdorp was zeer verbaasd. Hun jongen hadden deze afwijking nooit

Afwijkend jong van *Eunectes notaeus*. Foto: Walter Getreuer

ANOMALIE BIJ NAKWEEK VAN EUNECTUS NOTASEUS

vertoond en zij hadden diverse nesten van verschillende vrouwtjes gehad.

NOG MEER AFWIJKENDE JONGEN

Op vrijdag 16 januari 1998 werden er wederom jonge anaconda's bij mij geboren. Tussen de normaal getekende jongen zaten ook nu weer twee van deze afwijkingen. De jongen doen het uitstekend. Ze zijn binnen een week allemaal verveld en hebben ook binnen een week allemaal zelf-

standig dode, jonge muizen gegeten (springers). Na een maand aten sommige dieren reeds volwassen dode muizen.

De vraag waar de anomalie vandaan komt blijft echter tot nu toe onbeantwoord. Zowel de mensen van Blijdorp als Walter Getreuer van Serpo houden het op hybride exemplaren, een terugval op iets wat generaties geleden gebeurd moet zijn: in de natuur of ergens in de V.S. in een dierentuin waar de overgrootouders van mijn dieren vandaan komen.

Afwijkend jong van *Euneectus notaeus* ca. 3 jaar oud. Foto: Walter Getreuer